

kirjavarast nii hästi mulle eneselle kui minust tapetud eht Wändra metsa karule suurt auukabju tuleb, sellepärast pian ma seda asja siin awalikult bindama. Peale seda juhtub karutapmine minu käes nii harwa, et selle teu kirjeldamine üli tähtis on. Seda nõuuab ka minu, kui pereisa inimlik auu ja mehelik seisukoht oma abielu teise poole vastu.

„Ei mina ega ka karu ei olnud seda enne maha teinud, et meie üksteisele vastu tuleksime. Mina ei läinud mitte karu jahile ja mull ei ole ka mitte asja ega põhjust, weel vähem tunnismehi, et karu mind oleks otsinud. Asi on lihtsalt nii, et meie mõlemad Wändra metsas marjul olime ja seal kokku juhtusime. Wändra metsas käijad räägivad palju karudest ja teevad plaanid, mis neil siis peale hakata, kui nad karuga lausa kokku juhtuksivad. Aga karusid ei ole enam palju, nad on suwe ajal ka enamiste üle liiga kartlikud ning näitavad end üksi mõnele ärawalitsetud mehele. Ja neid mehi on vähä.“

„See sissejuhatus näitab aga igale „Rasulise kalendri“ lugejalle, et minu jutu materjaal nii hästi loogika kui psühholoogia, nagu ka juristide teaduse ja looduse õpetuse poolest ustaw ja väga tähele panemise wäärt on. Lähän seega siis nüüd karu poole.“

„Oli ilus, soe augusti, wõi kudas tuleb ütelda, lõikuse kuu päew käes, üks niisugune päew, mill üht kangelase tööd ette wõtta koguni wõimatu on. Minu Tiinale oliwad kolm küla tädi wõersile tulnud ja nagu teada, oli neil palju sala juttu ees,

kus mind mitte tarwis ei olnud. Aga kudas minust jälle lasti saada? Ma nägin, nad pidasivad selle üle nõuu. Ja nende healte enamus oligi wist selle tüki wälja arwanud, et minu armas Tiin suure pangiga minu juure tuli ja ütles: „Madis, wõta see pangile ja mine too metsost waarakmarju; küllalised maitseksivad neid hea meelega ja mina ise olen ka maias. Ole wa' hea mees ja täida see weike palwele ära!“

„Mina mõtlesin ka, sest ma tunnen oma Tiinat: „Mis wastupanemine siin enam aitab, wõi ma neist wõitu saan.““

„Wõtsin sõna lausumata, nagu mees kunagi, kelle püksid naise jolas on, pangi ja läksin. Et minu tee lähedalle Wändra metsa läks, sellepärast panin ma ka püüsi moodu pärast kaela, sest see riist annab ka siis mehele oma mehe näu ja moodi, kui see isegi marja pangiga naise käsu peale metsa lähäb. Aga, meie oma wahel üteldud, kui mõni teder üles oleks lennanud, ma ei oleks tõesti mitte teadnud kumba otsaga lasta tuleb. Teised inimesed lasewad tetri ikka haaweldega, mina aga pörutan kuuliga, sest kuulil on mehitem nagu ja lind näeb ka koge ära, et kuuli eest põgenemine ei maksa. Kuuliga lastmine on minu arust ka palju teaduslikum, sest kui kergesti ei wõi mitte mõni weike haawli terake püüsi sintaugust wälja karata ja kelle küti silm sintaugust siis nii kangel on, et haawel teda lõditada ei wõiks! Noh, hea küll! Mina jõuudsin Wändra metsa. Olin lahkme peale jõuudnud, kus lehmad söiwad